

VIẾT CHO NGƯỜI "ĐÃ CHẾT"

(Bài 61)

NHỮNG LÁ THƯ TRONG NĂM 2008

Năm 2008...

Một hôm... bỗng lại thấy mình đang phải “gặp cố nhân” lần nữa qua một lá thư Uyên Thao gửi đến nhà “được miễn cưỡng” đọc! Và phải hồi âm... vì lịch sự!

***/ Thư BG gửi Uyên Thao.**

Cali, Sep. 23/2008 1:00 PM.

Sub: Thư gửi anh Uyên Thao

Anh Uyên Thao thân,

Cám ơn anh đã gửi đến BG một bức thư dài bằng bưu điện, điều không có lợi chút nào với cái sức khỏe tàn tạ của anh.

BG vẫn ở San Jose, tất cả đều như cũ, trừ ra một điều là cái vòng giao thiệp bên ngoài càng bị xiết lại chặt hơn, do đó không trả lời thư anh (và bất cứ ai ở VN) từ hai năm qua.

*Anh ạ, **mọi thứ đều như nước chảy qua cầu**, ... (...)¹*

Trong thư gửi BG bữa nay, anh có nhắc đến hai chữ Duyên Nghiệp thì BG có nói thêm cũng là thừa với những nhận định sâu sắc của anh.

Riêng một câu nói của anh Thế Phong về BG:

"Lúc nào BG cũng cứ muốn tỏ ra HƠN NGƯỜI"

thật chỉ đúng một nửa ở phần trên, còn nửa dưới có lẽ anh Thế Phong vẫn chưa "nhìn ra" được BG:

"Lúc nào BG HIỆN TẠI cũng cố gắng để HƠN một BG ở NGÀY HÔM TRƯỚC",

chứ không phải là HƠN NGƯỜI.

¹ Những dấu (...) trong các lá thư BG gửi là những chữ **đã bị xóa trong máy từ tháng 8/2005** nên giờ đây (tháng 8/2017, mười hai năm sau) cũng chẳng nhớ đã viết ở đoạn đó những gì?

Nhưng thôi, lại cũng là nước chảy qua cầu anh Uyên Thao ạ, BG không lưu tâm đến.

Thật thì BG "mang ơn" anh Thế Phong ở điểm chính anh ấy là NGƯỜI ĐẦU TIÊN tìm tới chữ nghĩa BG qua bài viết Phạm Duy mà Phan Diên gửi về VN dạo tháng 10/1997; sau đó, cũng anh Thế Phong "có công" phổ biến chữ nghĩa BG đến tay các bạn văn Sài Gòn, trong số có bác Lê Ngô Châu, bác Tạ Tỵ và cả anh Uyên Thao.

BG không bao giờ quên hoặc phủ nhận hết những ân tình đặc biệt anh Thế Phong đã dành riêng cho mẹ con BG trong các mùa nghỉ hè từ 2000 đến 2006.

Trong mỗi con người, ai cũng có tính Thiện và tính Ác. Thì với trường hợp anh Thế Phong, BG "may mắn" nhận được tính Thiện của anh ấy nhiều hơn cái Ác. (...)

Thêm nữa, nguyên tắc sống của BG là "khi thất vọng ai (bạn hữu, người yêu, người chồng, anh em, thế nhân, thiên hạ, kể cả hai đứa con ruột -trừ ra người mẹ hiền) thì tự khắc BG quay lưng, không phiền hà kẻ kia. Trong những trường hợp như vậy, BG luôn luôn hành xử câu nói của Albert Camus: "Im lặng cũng chính là một hình thức tỏ bày sự khinh bỉ!"

Trong suốt hai mùa hè 2007-2008, BG và Âu Cơ chỉ lưu lại Dalat hay Nha Trang, chẳng liên lạc với bất cứ bạn hữu Sài Gòn nào, luôn cả anh chị Văn Quang.

Cho đến mùa hè năm nay, **tháng 6/2008**, tình cờ gặp lại hai anh Thế Phong và Hoàng Vũ Đông Sơn, BG tự dưng thấy xúc động ghê gớm vì sự thay đổi trên vóc dáng hai người, đặc biệt sự gầy gò ốm yếu quá độ của anh Đông Sơn làm trái tim BG chùng lại. Nên, lại mời họ cùng đi Dalat chơi ba ngày với mẹ con. Và họ hoan hỉ nhận lời ngay.

Chỉ vậy!

Mọi sự đều như nước chảy qua cầu và đứng là thế thật trong óc BG như một "chân lý". Do đó, con người BG của các mùa nghỉ hè trước với lăm điều "cà chớn" đã phải nhường bước cho con người BG của mùa hè 2008 khi nhìn thấy sự tiêu tụy tàn tạ trên vóc dáng hai người bạn xưa.

Nói như thế có nghĩa một lần nữa, BG tự xác định lại với anh Uyên Thao điều đã nêu ra trong thư hôm trước:

"Luôn luôn BG muốn THẮNG CÁI TÔI (thuộc tính Ác) của quá khứ để tiến đến một CÁI TÔI KHÁ HƠN (thuộc tính Thiện) của hiện tại".

Vài hàng chia xẻ với anh.

Hè 2008 vừa qua, BG có mua được một căn nhà rất bé, mặt tiền, nhìn thẳng ra biển, ở làng chài lưới Lương Sơn. Định, nếu kinh tế Mỹ xuống quá độ để với căn nhà đang ở tại San Jose, không kham nổi tiền mortgage thì mẹ con bà cháu sẽ cùng về Lương Sơn, mở một quán café nhỏ nhỏ kiếm sống qua ngày. Âu Cơ còn một năm nữa ra trường, rất muốn về VN bung café cho khách (và viết văn!). Còn Vân San thì đã bỏ hẳn nước Mỹ từ một năm qua và đang ở tại Sài Gòn.

Ít hàng gửi anh.

Câu cuối:

BG cũng rất mừng nghe lại tin tức anh và biết anh vẫn khỏe, đồng thời thực hiện được những chuyến đi thú vị ở phần cuối đời.

Chúc anh "giang hồ" thoải mái và nhất là cho BG gửi lời chào Paris và vườn Luxembourg một thời (và mãi mãi) vẫn còn in dấu ấn trong tim.

Cũng rất mong lại có dịp uống café vệ đường với anh như dạo nào. Mỗi lần lái xe qua khu Senter có cái quán mình từng ngồi là BG lại nghĩ đến anh.

Thân, BG

***/ Nhận thư Uyên Thao.**

Sent: September 24, 2008 5:18 PM

Sub: Re: Thư gửi anh Uyên Thao

Wed, September 24, 2008

BG ơi,

Rất mừng nhận được thư BG.

Dù xa cách, dù lâu lắm hoặc chẳng bao giờ còn có thể liên lạc với nhau thì BG hãy tin chẳng có gì thay đổi trong tình cảm của tôi dành cho BG².

BG không như bọn tôi, nhưng tôi thường nghĩ về BG như một người trong cái thế giới mà tôi đã có.

Nhưng thôi, chuyện gì rồi cũng như nước chảy qua cầu. (...) Tuy nhiên nhờ vậy lại được đọc thư BG.

Trong trường hợp này thì lỗi lầm lại là điều may mắn.

Chỉ muốn nói cho đúng một điều trong thư BG viết mà tôi thấy cần thuật lại cho rõ là năm 1997 tôi vừa ra khỏi nhà tù và vẫn bị quản chế nên chỉ có rất ít bạn bè sẵn sàng chấp nhận mọi hậu quả mới dám tìm tôi. Do đó, khoản nợ mà BG có với TP có thể giảm bớt cái phần TP chuyển bài vở của BG cho tôi.

*Tôi chỉ biết đến tên BG một cách tình cờ sau khi qua Mỹ, rồi khi lo gầy dựng Tủ Sách TQH, tôi bị một người nào đó ở Na Uy hạch hỏi là Tủ Sách có giao lưu với CS không. **Lời hạch hỏi đó khiến BG gửi cho tôi ít dòng tán thành công việc của tôi** và ngỡ ý sẵn sàng tiếp tay với tôi.*

Từ đó mình mới thực sự có tương quan.

² Nhắc lại: Những chữ đậm là do tự ý TTBG tô lên khi đọc lại các thư Uyên Thao gửi, trong ý hướng “**đi tìm một khuôn mặt Định Mệnh: Văn Chương hay Âm Nhạc**”?

Còn chuyện Thiện-Ác ở đời thì vô cùng kỳ ảo vì những biến diễn khôn lường. Theo ý riêng tôi, cái Thiện thực sự chỉ tìm thấy được ở tấm lòng tử tế tự nhiên của con người mà thôi. Vì thế, nhiều khi mình luôn gặp những điều Thiện từ người này, người khác chỉ vì mình may mắn **chưa trở thành đối tượng để so đo hoặc mình chưa hết thời để trông cậy nhờ vả một điều gì đó**. Những điều Thiện này cần phải có thời gian thử thách để coi có khởi nguồn từ một tấm lòng thành hay không.

Thời gian dài tới đâu cũng quá ít với một kiếp người nên phải luôn luôn nhìn về phía trước. Câu cuối BG nhắc giống hệt lời khuyên mà tôi được nghe từ thuở vừa 7 tuổi, bước chân vào võ đường. Vị thầy đã khai tâm chuyện học võ của tôi bằng lời khuyên: **Luyện võ không phải để thắng ai mà để thắng chính mình!** Lời khuyên đó không bao giờ tôi quên và cũng trở thành một châm ngôn của tôi trong cuộc sống với nhận thức “trận đấu quyết liệt nhất chính là trận đấu với bản thân”.

Thôi, bây giờ phải quay lại với chuyện khăn gói và những thứ không tên. Hành trang của tôi sẽ có thêm lời chào Paris và vườn Luxembourg của BG.

Vẫn mong sẽ còn có dịp trở lại San Jose để nhìn nhau và cười với đời.

Chúc BG luôn thoải mái.

Thân, UT.

***/ Nhận thư Uyên Thao.**

Sent: Tuesday, September 23, 2008 4:07:35 PM

Sub: Re: Thư gửi anh Uyên Thao

BG thân,

Rất mừng thấy BG có thể sắp xếp trước nhiều thứ cho những ngày sau. Riêng tôi, **chẳng bao giờ nghĩ tới ngày mai**. Đúng là Nghiệp!

Cũng báo tin để BG hay chủ nhật này dù sức khoẻ không khá gì, tôi sẽ rời VA, đi xa khoảng 1 tháng.

Tôi có một số việc phải có mặt tại Ba Lan, Hung, Tiệp. Sau đó có thể tôi sẽ ghé Paris ít ngày để được nhìn sông Seine, nhìn vườn Luxembourg với hy vọng có đôi phút nhẹ nhàng sống lại với **thuở còn là một cậu bé tới ngày nghĩ tới Lamartine hay Anatole France...**

Cuối cùng cũng muốn nhắc với BG cùng một mong mỏi như cuối thư BG đã viết. **Liệu mình còn có may mắn đó không?**

Thân, UT.

(Trần Thị Bông Giấy
San Jose, Thứ Hai, Aug. 28/2017 7:51 PM)

[]

